



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Liborii Episcopi, Calcvlo Laborantivm Patroni

Bolland, Johannes

Antverpiae, 1648

Capvt IV. Miracula facta dum eleuatur S. Liborii corpus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12748

*Novum Caput
in MS. Bodic.*

CAPUT IV.

Miracula facta dum eleuatur S. LIBORII corpus.

*S. Aldricus
Ep. Cenom.
addicit cor-
pus S. Libo-
rii:*

*a
b*

II. Igitur anno Dominicæ Incarnationis octingentesimo trigesimo sexto, Indictione xiiij. cum præfatus Ludouicus tertium & vigesimum *a* in imperio annum ageret, Legati Paderbornenses, de Saxonîa profecti, ad urbem Cenomanicam *b* quinto Kalendarum Maiarum die venêre: insinuantisque Episcopo causam, pro quâ missi fuerant, benignè ab eo suscepti, Dei nutu, vt credimus, sine morâ petita impetrauerunt. Sequenti namque die cõuocans omnem Clerum, præfente suo quoque Coëpiscopo, David nomine, tractare cum eis diligenter cœpit, qualiter Missorum, de tam longinquâ regione venientium, religiosi precibus decenter in hoc posset annuere, vt Sancti alicuius integros, vt petebant, artus accipere mererentur. Erat ibidem sanctorum corporum magna copia: inter quæ S. Liborij quondam Præsulis eiusdem urbis præcipuè glorificatum miraculis habebatur insigne. Quod cum Episcopus præfatis nuntijs dare disponderet, reniti primò cœpère plurimi, dicentes se illis pignoribus pretiosius nihil habere.

II. Tandem vix omnium impetrato consensu,

sensu, assumptis secum Sacerdotibus & cuius-
 cumque gradus Clericis, sacri ministerij ve- *ieiunii ad*
 stibus ornatis, Missos quoque, qui sanctos ar- *ecclesiam*
 tus accepturi erant, adesse præcipiens, proces- *conueniunt*
 sit ex vrbe ad ecclesiam, in quâ sacratissimum
 B. Liborij corpus digno cum honore condi-
 tum habebatur. Erat autem eadem ecclesia
 iuxta ciuitatem posita, & in honore s̄ duode-
 cim Apostolorum dedicata, quam primus
 eiusdem Sedis Præsul, nomine d̄ Iulianus, con-
 didisse fertur. Ad hanc itaque memoratus
 Episcopus, denuntiato prius ieiunio, cum sa-
 cro illo comitatu humiliter ac deuotè, vt ad
 tale opus decebat, perrexit, vicissim psalmos,
 litanias, hymnosque decantans. In quam cum
 ipse & plures secum, sacros artus de Mauso-
leis leuaturi, conuenissent, (mirum dictu) sen-
 sere cuncti inæstimabilis odoris suauitate to-
 tam domum repente completam. Qui dissi- *suauis odor*
 milis odoramentis omnibus, quæ in terris vel *diuinitus*
 naturâ vel arte fiunt, clarum cælestis cuius- *aspirat,*
 dam præsentia dedit indicium. Ita enim om-
 nium, qui aderant, mentes magis quàm cor-
 pora ineffabili iucunditate immutauerat, vt
 velut in ecstasi positi, & aliarum rerum obli-
 tantum ibi manendi delectatione teneren-
 tur. Nec dubium, quin ipse tunc fuerit in me-
 dio multorum fidelium, in suo nomine con-
 gregatorum, qui paucis quondam discipulis
 tantam suæ visionis dulcedinem præbuit, vt
 primus eorum diceret: Domine, bonum est Matth.

deest in
ms. Bod.

Capitulum No-
vum in ms. B
Manifestis in
Bod. deest in

nos hîc esse. Nec erat incongruum, vt eorum
meritis odoris fragrantia testimonium daret,
cum quibus Apostolus dicit: Christi enim
bonus odor sumus Deo. Erant autem in eo-
dem loco aliorum quoque membra Sancto-
rum, in sarcophagis honestè reconditorum,
maximè Episcoporum ciuitatis illius. Ex qui-
bus tunc simul, cùm B. Liborij membra de
tumbâ leuata, in feretro locanda compone-
bantur, prædictus odor numquam defuit:
quò minùs dubitaretur illi operi ministerium
præbuisse, quo cœpto, inchoauit; quo finito,
non diutius mansit. *(Cap. Nou. in ms. Bou)*

13. Dum hæc in templo agerentur, foris
quoque aliud signum eadem contigit horâ.
Nam mulier quædam ab annis plurimis cæ-
ca, in conspectu populi, qui satis frequens pro-
foribus stabat, interuentu ipsius, cuius corpus
interiùs ad efferendum parabatur, lumen re-
cepit. Et quoniam eius tam prioris ærumnæ,
quàm nouæ sanitatis omnes ferè, qui aderant,
testes erant, adèd multitudinis animos res
gesta commouit, vt omnes simul in laudem
Dei, elatâ in excelsum voce, prorumperent.
Quod audientes qui cum Episcopo erant in-
tra clausas oratorij ianuas, statimque mira-
culo quolibet populùm in tantæ gratulatio-
nis clamorem excitatum intelligentes, & ipsi
pro viribus Diuinæ pietati gratias agere, ac
præ gaudio flere cœperunt. Cumque suas
vtrinq; voces, qui intus & foris erant, re-
cogno-

2. Cor. 2. 15.
dum S. Li-
borij reli-
quia ele-
uantur,

*T Corpore dato
sunt reliquia
Pauacij videlicet
atq; Gundanisti,
per totum autem
illud diei spati-
um quo S. Li-
borij membra
ecce visum
recipit.*

*omnibus
Deum lau-
dantibus;*

cognoscerent; vno omnes affectu mirabiliter inspirati, in tantum erupere planctum, vt vix quisquam continere lacrymas posset. Sed Episcopus videns cantum Diuinæ laudis fletu exigente intermissum, cœpit rursus antiphonas & psalmos Sanctorum gloriæ congruos cum Clero psallere; atque ita confusæ multitudinis clamorem compescuit. *Nov.*

14. In ipso verò momento, priusquam illud sacratissimum corpus de ecclesiâ, in quâ sumptum est, efferretur, etiam tertio signo eius declarata sunt merita. Denique vir quidam horribiliter longo tempore vexatus à dæmonio, & multis iam famâ tantæ miseræ factus notissimus, quippe qui per multas ecclesias & monasteria ductus, nusquam suæ remedium calamitatis accepit; tandem cum matre propriâ veniens ad ecclesiam, in quâ sacer ille thesaurus adhuc inter Sacerdotum manus habebatur, confestim ita purgatus est, vt ne signum quidem ultra talis pertulerit passionis.

15. Tum verò Antistes, ne quam nuntijs memoratis moram faceret, eodem die venerandum illud corpus cum omni reuerentiâ suis & Sacerdotum manibus deportari fecit in urbem, ad principalem suæ Sedis ecclesiam, vt hoc ibi coram populo his, qui accepturi erant, honorificè commendaret. Comitabantur verò, nec vsquam deerant, velut præsentis Dei virtutis, Sanctum suum mirifican-

~~Nov. 103.~~

gruentes. MS

*Nov. Cap. in MS Bod
energume- = de
nus libera- est in
tur; MS*

-nec. MS-B

Cap. Novum. MS-B

*desertur
corpus S. Li-
borij ad ba-
siliam Ca-
thedralem;*

e



ris, indicia. Nam ubi primùm ecclesiæ, quam diximus, illatum est, ingressus pariter quidam claudus utroque pede, & multis in hac debilitate derentus annis, mox ut caput ad orandum inclinavit, recepit integram sanitatem.

claudus gressus restituitur,

mutus loquens.

16. Transacto deinde paruo diei spatio, mutus quidam, diuturno inutilis linguæ damnatus silentio, subitò sibi vocis organa sentiens restaurata, omnipotentis Dei misericordiam, eiusque Confessoris & Pontificis Liborij patrociniū, plano coram omnibus sermone laudabat.

Cap. novum in ms. Bod.

17. Sed cùm ita coruscantibus supernæ gratiæ beneficijs celeberrimus ageretur dies, postremò maiori quoque miraculo novum fidelibus gaudium, nova data est materia gratulandi. Licet enim omnia Deo sint æquè facilia, magis tamen solemus mirari, cùm dantur nova & numquam habita, quàm cùm amissa restaurantur. Hic eadem rursus fiunt, quæ naturali ordine prius facta fuerant: ibi mira Dei virtus tribuit, quod natura negavit. Vir quidam ab ortu natiuitatis in tantum à genibus deorsum debilitatus, ut tibiæ cum pedibus arefactæ, graciles & contortæ, omnem ambulandi usum penitus denegarent, in prædictâ ecclesiâ ante veneranda S. Liborij pignora deportatus est: atque illicò viuaci vigore neruis venisque infuso, & dissolutis antè compagibus solidatis, recto gressu cœpit ingede-

et perdit ms. p. in grit contraccio subita integritas,

— claus deportatus est reliquias

cedere. Quo cognito, fit ingens admirantis
 atque gratulantis populi circa eum concur-
 sus. Certatim omnibus videre cupientibus,
 quod paullò antè numquàm se visuros arbi-
 trabantur. Neque enim velut infirmis aut ti-
 tubantibus vestigijs gradièbatur, sed coram
 omnibus, qui eum numquàm antea sanis ter-
 ram plantis tetigisse nouerant, celeri motu
 currens & exiliens, Christo Domino eiusque
 sancto Confessori gratias referebat. Agebat
 hoc nimirum ipse per successorem Apostolo-
 rum, qui per ipsos quondam Apostolos eo-
 dem modo claudum à natiuitate, simili gra-
 tiâ sanari concessit.

18. His ita gestis, cum inclinâtâ iam die
 Dominicæ noctis appropinquaret exordium,
 præcepit Episcopus Clerum omnem ad vigi-
 liarum solemniam maturius conuenire, vt his
 statim peractis, primo diluculo præfatis nun-
 tijs optatum munus accipientibus, redeundi
 ad patriam opportunitas optata daretur,
 Conuenit autem pariter laicorum grandis
 numerus, quos ostensa priori die miracula ad
 quærenda sanctorum pignorum patrocinia
 ingenti delectatione inuitauerant. Cumque
 propè finito matutinæ laudis officio, auroræ
 ortus illucesceret, lux lucis & fons luminis
 illuminauit ciuem vrbs eiusdem, qui cæcus
 genitus, vsque in diem illum coæuam sibi eam
 miseriam tolerabat. Sed qui in Euangelio le-
 gitur per semetipsum hominem à pœnâ si-

— *admir*
ms Bod

1-2. *ms. B.*

Act. 3. 8.

Nov. Capit. ms
Bodle.

1-2. *ms. Bod*

1-2. *ms Bod*

cæco nato
visus

Ioan. 9. 1.

mili liberasse, hunc quoque per electum membrum suum à tenebris diurnæ noctis eripiens, ignotam prius lucem videre concessit.

*Nov. Caput in ms. Bod
energumeno
libertas:*

*arrectus.
in ms. Bod*

19. Eadem horâ eodemque in loco, id est, in ecclesiâ coram Clero diuina carmina concinente, multisque alijs fidelibus aspicientibus, arrectus quidam à dæmonio, vexari miserimè cœpit. Diu namque ab eo torqueri antè solebat: sed tum interuentu eiusdem Confessoris, expulso hoste nequissimo, sospitatem mentis recepit, nec deinde vllum in se larualis phantasmatis sensit horrorem.

a Ostendimus superius rectè inuicem congruere characteres chronologicos hîc expressos; annumque Christi 836. fuisse Ludouici Pij 23. à morte Caroli patris, & 24. ex quo imperiali eum diademate, ut in Vita eius dicitur, coronauerat pater, medio ferè ante mortem suam anno.

b Ita mss. Corfendonc. & Bodc. editi habebant quarto, perperam, ut supra ostendimus.

c Vita 1. ac 3. solum habet, Beatissimorum Petri ac Pauli Apostolorum. Vita 2. in Ecclesiâ Apostolorum. & congruit breuior Translationis historia, quam prope dabimus.

d De S. Iuliano supra egimus, & plenius 27. Ianuarij.

e Ea primùm S. Mariæ dedicata, postea S. Iuliano, cum sub idem ferè tempus huius reliqua in eam essent à S. Aldrico deportata.